

Sylabus przedmiotu

Przedmiot:	Teoria kultury
Kierunek:	Kulturoznawstwo, I stopień [6 sem], stacjonarny, ogólnoakademicki, rozpoczęty w: 2013
Rok/Semestr:	II/3
Liczba godzin:	30,0
Nauczyciel:	Bomba Radosław, dr
Forma zajęć:	konwersatorium
Rodzaj zaliczenia:	zaliczenie na ocenę
Punkty ECTS:	2,0
Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS (łącznie liczba godzin w semestrze):	0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie konsultacji 0 Godziny kontaktowe z prowadzącym zajęcia realizowane w formie zajęć dydaktycznych 0 Przygotowanie się studenta do zajęć dydaktycznych 0 Przygotowanie się studenta do zaliczeń i/lub egzaminów 0 Studiowanie przez studenta literatury przedmiotu
Metody dydaktyczne:	<ul style="list-style-type: none"> • autoekspresja twórcza • dyskusja dydaktyczna • film • pokaz • prelekcja
Zakres tematów:	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zajęcia organizacyjne (szkoleniowe) 2. Główne zagadnienia studiów kulturowych 3. Szkoła frankfurcka 4. Kultura popularna 5. Strukturalizm i poststrukturalizm 6. Globalizacja kultury 7. Postmodernizm w kulturze 8. Sumulakry i symulacja 9. Władza i społeczeństwo panoptyczne 10. Kultura konwergencji remix 11. Netokracja i społeczeństwo sieciowe 12. Nowa nauka sieci 13. Gry cyfrowe we współczesnej kulturze 14. Kultura jako baza danych 15. Kolokwium zaliczeniowe
Forma oceniania:	<ul style="list-style-type: none"> • końcowe zaliczenie pisemne • obecność na zajęciach • ocena ciągła (bieżące przygotowanie do zajęć i aktywność)
Literatura:	<ul style="list-style-type: none"> • Ch. Barker, Studia kulturowe. Teoria i praktyka, Kraków 2005, s. 1-36, s. 212-245. • Anthony Eliot, Współczesna teoria społeczna, Warszawa 2011, s.33-72 • John Fiske, Zrozumieć kulturę popularną, Kraków 2010., s.23-51. • Piotr Siuda, Kultury prosumpcji, Warszawa 2012, s.17-40. • G. Mathews, Supermarket kultury: kultura globalna a tożsamość jednostki, Warszawa 2005, s. 13 -54 • Jean Baudrillard, Precesja symulaków, • M. Foucault, Nadzorować i karać : narodziny więzienia, Warszawa 1998, roz. Panoptikon, s.191-22 • David Lyon, Nadzór jako segregacja społeczna. Kody komputerowe i mobilne ciała, „Kultura Współczesna” nr 2(60)/2009, s. 65-82. • H. Jenkins, Kultura konwergencji, warszawa 2007 • N.Christiakis, W sieci, • M. Filiciak, Wirtualny plac zabaw : gry sieciowe i przemiany kultury współczesnej, Warszawa 2006, s.26-65. • L.Manovich, Język nowych mediów
Modułowe efekty kształcenia:	<ol style="list-style-type: none"> 01 dostrzega relacje między światem człowieka i światem kultury 02 jest w stanie samodzielnie formułować i analizować problemy badawcze dotyczące dyscypliny kulturoznawstwa 03 potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi, paradygmatami badawczymi i pojęciami właściwymi dla kulturoznawstwa 04 potrafi rozpoznawać różne rodzaje wytworów kultury, przeprowadzać ich krytyczną analizę i interpretację z uwzględnieniem kontekstu społeczno-kulturowego 05 posiada umiejętność formułowania i wyrażania własnych poglądów z wykorzystaniem poglądów innych autorów. Umie też logicznie formułować wnioski 06 jest w stanie właściwie dobierać metody i narzędzia badawcze dotyczące dziedziny kulturoznawstwa 07 ma uporządkowaną wiedzę teoretyczną dotyczącą takich dyscyplin szczegółowych jak: antropologia i socjologia kultury, religioznawstwo, historia i teoria kultury oraz historia sztuki 08 ma podstawową wiedzę dotyczącą miejsca i znaczenia kulturoznawstwa w systemie nauk humanistycznych oraz przedmiocie i metodologii kulturoznawstwa